

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح اصلاح موادی از قانون تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲»

مقدمه

قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲/۴/۱۵ با توجه به نیازهای دهه ۶۰ تدوین و تصویب شده و بی‌شک اکنون اعمال اصلاحاتی در آن ضرورت دارد. ارتباط ساختاری و ارتباط مستقیم و غیرمستقیم این قانون با بسیاری نهادها و موضوعات کلان کشور، رویکرد کارشناسانه و توجه همه‌جانبه‌نگر را به اصلاح این قانون الزامی می‌نماید. شاید به دلیل همین حساسیت و اهمیت باشد که با گذشت سال‌ها از آخرین مهلت ارائه لایحه جامع تقسیمات کشوری، وزارت کشور و هیئت دولت از ارائه آن به مجلس شورای اسلامی خودداری می‌کنند.

سوابق قانونی

قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری، اصلاحات زیادی به خود ندیده و در واقع تحت تأثیر فشارهای مختلفی که مسئولان و مردم برای ارتقا یافتن سطح تقسیمات خود به واحدهای بالاتر دارند، به تناسب زمان تغییراتی در قانون داده شده، اما هیچ‌گاه این تغییرات بنیادی نبوده است.

جمع‌بندی

موارد زیر درخصوص تصویب طرح مذکور قابل ذکر است:

- اصلاحات مورد نظر در تبصره «۵» ماده (۴) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۷۱/۲/۲۳ مناسب است و در واقع می‌تواند تا حد معقولی روستاهای مستعد را در نقاط با تراکم کم به عنوان شهر شناسایی کند تا با عنایت به دیگر عوامل طبیعی، اوضاع اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی شرایط ساکنان این مناطق ارتقا یافته و از مزایای نقاط شهری بهره‌مند گردند.
- در اغلب کشورهای جهان حد نصاب جمعیت شهری با توجه به شرایط خاص نقاط مختلف کشوری تعیین می‌گردد (از ۲۵۰۰ تا ۱۰,۰۰۰ نفر جمعیت حد نصاب برای یک شهر شناخته می‌شود) که به نظر می‌رسد در طرح مذکور نیز به این امر توجه شده است.